

Η άνοδος της Ακροδεξιάς: Η εγκόλπωση του alt-right λόγου (Μέρος Α')

Του Μηνά Μπλάνα

“Ούτε που κατάλαβες πως έγινες φασίστας” έλεγε ένα σύνθημα γραμμένο στον τοίχο, απευθυνόμενο πιθανότατα στους λεγόμενους “νοικοκυραίους”, με το γνωστό στυλάκι ξερολίσιας και υπεροψίας.

Λίγα χρόνια μετά, θα λέγαμε πως αυτό το συνθηματάκι ίσως να μπορούσε να χωρέσει όχι μόνο νοικοκυραίους αλλά και τον γενικόλογα αναφερόμενο αρκετές φορές ως “προοδευτικό πολιτικό χώρο”. Λίγο κλεισούρα, λίγο “μπόλι και τσιπάκια”, λίγο η κανονικότητα του θανάτου και η κατάκλιση του ΤΙΝΑ στα πάντα και ποιος φταίει για όλα αυτά; Φυσικά γκέι, γυναίκες, τρανς, ίντερσεξ και γενικότερα οτιδήποτε έχει να κάνει με το έμφυλο και το ΛΟΑΤΚΙ+ ζήτημα.

Το παράδοξο είναι το πως αναδείχθηκε αυτό πάλι στον δημόσιο λόγο και χώρο για πολλοστή φορά μέσα σε αυτή τη χρονιά, ειδικά όταν αυτό έρχεται έπειτα από το “σοκαριστικό” (τα εισαγωγικά γιατί απ’ ότι φαίνεται δεν ήταν τελικά το ίδιο για όλα τα άτομα) περιστατικό στον ελλαδικό χώρο. Την επίθεση πλήθους 150+ ατόμων σε 2 ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα στην πλατεία Αριστοτέλους, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, μέσα στην ίδια χρονιά.

Λίγο-πολύ ο ντόρος είναι γνωστός, αν και αφετηρία αποτελεί η τελετή έναρξης της διοργάνωσης. Προήλθε από την ακροδεξιά ατζέντα του Σαλβίνι και της Ιταλικής Ακροδεξιάς και διαδόθηκε χωρίς καμία εξακρίβωση από σχεδόν όλα τα ελληνικά “δημοσιογραφικά” και μη σάητ με τους ίδιους ακριβώς τίτλους και λέξεις, όπως γίνεται για τα πάντα σχεδόν πλέον. Αμέσως

μυνήματα και σχόλια μίσους προς κάθε τι ΛΟΑΤΚΙ+ άρχισαν να ξετυλίγονται απ' άκρη σε άκρη, από τους θεμελιωτές του "δίκαιου" και του "φυσιολογικού". Δηλαδή να καθορίσουν ποιος πρέπει να ζήσει ή όχι, γύρω από την υπεράσπιση μάλιστα της Γυναίκας, ενώ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις καταδίκης της πατριαρχίας θα καταφέρονταν ενάντια σε κάθε τι διεκδικητικό και με παρόμοια μηνύματα. Είναι η κανονικότητα που ταραάζεται, δηλαδή, και τίποτα παραπάνω. Ούτε κάποια δήθεν υπόθεση "δίκαιου" ανταγωνισμού, ούτε κάποια γυναικεία υπεράσπιση από "κάποιον άντρα που βαράει γυναίκες".

Γενικότερα, θα μπορούσαμε να πούμε πολλά πάνω στον σαθρό και γεμάτο μίσος λόγο που αρθρώνεται. Όμως, ο λόγος που γράφεται το παρόν άρθρο δεν είναι για να εξετάσουμε την υπόθεση της συμμετοχής ίντερσεξ/τρανς ανθρώπων σε αθλητικά δρώμενα, πόσο μάλλον σε έναν επαγγελματικό κόσμο όπου εμπλέκονται συμφέροντα και χρήματα στην μέση όπως είναι ο σύγχρονος επαγγελματικός αθλητισμός. Το μόνο που αξίζει να σημειωθεί είναι πως στην Αλγερία το να είσαι ανοιχτά ομοφυλόφιλος, πόσο μάλλον τρανς, σημαίνει ποινή φυλάκισης και πως στην ίδια οργάνωση συμμετέχει ένας καταδικασμένος αθλητής για παιδοβιασμό. Για να μην φτάσουμε στην ίδια την ουσία της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων με τα δισεκατομμύρια ευρώ που δαπανούνται και που οι ίδιοι οι Γάλλοι προσπάθησαν να μας υπενθυμίσουν με τις δράσεις-σαμποτάζ τους.

Η alt-right ατζέντα εξαπλώνεται παντού σε κάθε ευκαιρία, έτοιμη να στιγματίσει ζωές και να αντιδράσει σε κάθε τι έξω από τα πρότυπα που ορίζει. Όμως τι κάνει ακόμα και τον λεγόμενο προοδευτικό κόσμο να πέφτει σε αυτή την παγίδα μετατόπισης της θεματικής και του ίδιου του λόγου με βάση όσα ορίζει η εξουσία και η ακροδεξιά ατζέντα; Φυσικά, η πατριαρχία. Ο πιο καθοριστικός παράγοντας.

Και ασφαλώς στόχος σε όλη αυτή τη ρητορική δεν είναι το δήθεν σπάσιμο ενός κατεστημένου με έναν χαρακτήρα αντισυστημικότητας αλλά η ίδια η οντότητα του ανθρώπου που βάλλεται.

Σε συνδυασμό με την αποκαθήλωση των πολιτικών νοημάτων γύρω από το χτίσιμο μίας προοπτικής-εναλλακτικής και Αντίστασης, που ξεκίνησε με την έναρξη της πανδημίας Covid-19. Παράλληλα, άνησε η συνωμοσιολογία και η αποτίναξη του συλλογικού, τα οποία μεταφέρθηκαν σε κάθε πολιτικό ζήτημα (από την οικολογία μέχρι το έμφυλο), φανερώνοντας ένα φοβερό πολιτικό χάσμα αναλυτικών εργαλείων που να αναπαράγουν και να γεννούν ριζοσπαστικά πολιτικά νοήματα και προοπτικές αγώνα προς μία χειραφετική και απελευθερωτική κατεύθυνση. Ουσιαστικά, έπειτα από την κρατική άλωση κατά τη διάρκεια της πανδημίας, φάνηκε πέρα απ' όλα τα άλλα η καλλιέργεια μίας ηττοπάθειας, συνεχόμενης γκρίνιας για το οτιδήποτε κι εν τέλει την εγκαθίδρυση του ΤΙΝΑ με την έλλειψη οράματος για το ξεπέρασμα των δεινών που μας περιβάλλουν. Η πλήρης νίκη του νεοφιλελευθερισμού.

Αυτή η έλλειψη οδήγησε τα όποια πολιτικά και συλλογικά νοήματα και δράσεις, μπορεί να υπήρχαν, στον γκρεμό. Με την θέση τους να παίρνουν η ακροδεξιά θαλπωρή της συνωμοσιολογίας που έχει την εύκολη και έτοιμη λύση και απάντηση για όλα (πράκτορες, στημένο-σκοτεινό παιχνίδι της εξουσίας, απώτερος σκοπός για κάτι άλλο κλπ), καθιστώντας ως νόημα στον πυρήνα της το πόσο ανήμπορη είναι να δράσει η κοινωνία εν τέλει. Οδήγησε γρήγορα, σε συνδυασμό με την έλλειψη εναλλακτικού αφηγήματος, προοπτικής και πολιτικών εργαλείων στην εγκόλπωση μίας ήττας που μετατρέπει οτιδήποτε τοποθετείται υποτίθεται απέναντι σε κάποια Κυριαρχία σε ψευτοαφηγήματα με τον μανδύα αντίστασης και ελπίδας για τους από τα κάτω (βλέπε στήριξη κρατικών μπλοκ και αυταρχικών καθεστώτων έναντι των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, στήριξη αντιεμβολιαστών κ.ο.κ.).

Άλλωστε, αυτό ακριβώς ξέρει να κάνει και η alt-right. Να πουλάει αντισυστημικότητα που στρέφεται μονάχα πάνω και ενάντια σε κοινωνικές ομάδες.

Όλα τα παραπάνω απότοκα της “καραντίνας” έχουν δημιουργήσει τρομερές αρνήσεις, ηττοπάθεια μα πάνω απ' όλα παραίτηση από κάθε τι πολιτικό και συλλογικό. Κι αυτό με την σειρά φέρνει

την αποσπασματικότητα και την υιοθέτηση οτιδήποτε φαίνεται έστω και λίγο πιο αντιδραστικό.

Σε δεύτερο βαθμό, έχει ξεκινήσει αρκετά έντονα μία συζήτηση γύρω από την alt-right και τον “δικαιωματισμό”. Δηλαδή πως η υποτιθέμενη προσκόλληση κομματιού του ευρύτερου Αριστερού και ακροαριστερού-αντιεξουσιαστικού χώρου στην πολιτική των ταυτοτήτων και στα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα, δίνουν το έναυσμα για την αντίδραση και την άνοδο της Ακροδεξιάς. Υπό την έννοια, πως αποκόβει τον πολιτικό αυτό χώρο από τα “πραγματικά” προβλήματα της κοινωνίας, όπως η ακρίβεια, η εργασιακή εκμετάλλευση, η ζωή στην πόλη ή και ο πόλεμος.

Δηλαδή μπροστά στην επέλαση του ακροδεξιού εσμού, λόγου και νοημάτων φταίει η υπεράσπιση όλων αυτών των ανθρώπων και η διεκδίκηση, η ορατότητα γύρω από τα δικαιώματά τους και η ίδια η ύπαρξη.

Βάζουμε μία τελεία και το κρατάμε για πιο μετά στην συζήτηση (Β' Μέρος).

Σε κάθε περίπτωση η κοινωνική κίνηση και τα σοβαρά δείγματα μετατόπισης του λόγου σε ακροδεξιές αφηγήσεις άπλετου μίσους και μισαλλοδοξίας, μας δείχνουν πως το ζήτημα έχει να κάνει με την προστασία και υπεράσπιση πρώτα απ' όλα των ανθρώπων που βάλλονται. Γιατί ο alt-right λόγος και οι πρακτικές του αυτό κάνουν. Δημιουργούν ένα περιτύλιγμα περί Κυριαρχίας και Τάξης Πραγμάτων είτε αφορά το ζήτημα ορατότητας των ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπων είτε των μεταναστ(ρι)ών/προσφύγων είτε ευρύτερα την ομοτρανσοφοβία, τον αντιρατσισμό, τον αντισεξισμό. Και με βάση αυτό τροφοδοτούν το μίσος αποκλειστικά προς αυτούς τους ανθρώπους που βρίσκονται στον στόχο.

Γι' αυτό ότι και να αναλύεται, πόσο μάλλον από την ευκολία του πληκτρολογίου χωρίς καμία συλλογική αποτύπωση παρά μόνο με την γνωστή μορφή της προσωπικής αποψάρας των social media, η αποτύπωση αυτού του μίσους λαμβάνει μονάχα μία ισχύ:

Στα 150+ άτομα που κυνηγούσαν δύο ανθρώπους για τον σεξουαλικό

τους προσανατολισμό και εμφάνιση στην πλατεία Αριστοτέλους λίγο πριν καιρό. Αυτά για να μην ξανασοκαριστούμε.

Σημείωση πως την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, τις τελευταίες ημέρες, έχουμε μεγάλες ακροδεξιές διαδηλώσεις με αρκετά επιθετικά χαρακτηριστικά-πογκρόμ σε όλη την Αγγλία και με στόχο μουσουλμάνους/ες μετανάστ(ρι)ες. Όλα αυτά από μία ψεύτικη είδηση.

10ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ (Ιωάννινα)

10° ANΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ

ΦΕΣΤ 2024

*Θεατράκι Σκάλας

Πέμπτη 27/6_18:30 _Περιφέρεια Ηπείρου
Πορεία για την Παλαιστίνη

Παρασκευή 28/6

19:00_Οι κοινωνίες μπροστά στον πόλεμο:
Γεωπολιτικό παιχνίδι και αποικιοκρατία στο σήμερα

ομιλητές: Δημήτρης Σταματόπουλος - Καθηγητής Ιστορίας στο ΠΑΜΑΚ
Παρεμβαίνει ο Στέφανος Παπαστασάπουλος

23:00 Party

Σάββατο 29/6_19:00

Οι κοινωνικές προεκτάσεις του Νέου Ποινικού Κώδικα:
Απειλή για την ελευθερία όλων μας

ομιλητές: Θανάσης Κομμαγιάννης - Δικηγόρος

θα ακολουθήσει live μετά την εκδήλωση

Elephant/Lost Bodies/Carpette

Κυριακή 30/6

22:00 live **Makari Trio/La Baf**

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
(Ανοιχτή συνέλευση, κάθε Πέμπτη στις 20.00 στον ΕΚΧ Αλιμούρα.)

Το Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ επιστρέφει για 10η συνεχόμενη χρονιά, σε ένα επετειακό κλίμα, δίπλα στην Λίμνη Παμβώτιδα, στο θεατράκι Σκάλας, στα Γιάννενα. Μέσα από 20 χρόνια παρουσίας της Χειρονομίας – ΑΚ στην πόλη, φιλοδοξούμε να παρουσιάσουμε φλέγοντα πολιτικά ζητούμενα της εποχής και να αναπτύξουμε μια ριζοσπαστική οπτική της επικαιρότητας, έχοντας στο νου μας τον δρόμο προς μια ελευθεριακή κοινωνία απαλλαγμένη από κάθε είδους εξουσία.

Μία συνθήκη που μπορεί να χαρακτηρίσει την εποχή στην οποία ζούμε, είναι αυτή των συνεχόμενων πολεμικών συγκρούσεων. Από την Ουκρανία μέχρι την Παλαιστίνη, έχουν αναπτυχθεί πανίσχυροι κρατικοί σχηματισμοί που έχουν βάλει στο φουλ τις πολεμικές μηχανές και το ενδεχόμενο γενικευμένης και καταστροφικής σύρραξης, μοιάζει κοντινότερο από ποτέ. Από τις 7 Οκτωβρίου, μέχρι το σήμερα, έχουμε δει το κράτος του Ισραήλ να διεξάγει μια πραγματική γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, με σύσσωμο τον δυτικό κόσμο να του κάνει πλάτες. Αυτή η στήριξη, πέραν όλων των άλλων, ενισχύει και την ήδη υπάρχουσα αποικιοκρατική λογική της Δύσης, που θέλει βάρβαρους λαούς οι οποίοι θα εξημερωθούν από τους πολιτισμένους δυτικούς.

Αυτές οι θανατηφόρες κινήσεις, οδηγούν σε επικίνδυνες εντάσεις και στην Παλαιστίνη και στην Ουκρανία, με το ελληνικό κράτος να είναι βαθιά χωμένο και στα δύο μέτωπα, είτε με την αποστολή πολεμικού υλικού στο μέτωπο της Ουκρανίας, είτε με την αποστολή της φρεγάτας Ύδρα στην Ερυθρά θάλασσα. Ταυτόχρονα,

έχει γεμίσει την επικράτεια του με νατοϊκές βάσεις, από την Σούδα μέχρι την Αλεξανδρούπολη και από την Λάρισα μέχρι το γειτονικό Άκτιο, με τις στρατιωτικές δαπάνες να έχουν φτάσει σε ακραίο επίπεδο. Πρέπει όμως πάντα να γνωρίζουμε, ότι οποιαδήποτε κοινωνία οδηγείται σε πόλεμο, ανεξαρτήτως του αφηγήματος τον εξουσιαστών αυτού του πλανήτη, το μόνο που βιώνει είναι θάνατο, φόβο και καταστροφή. Μόνη λύση σε αυτήν την κοινωνία των πολεμικών ιαχών, είναι η εμφάνιση ενός πραγματικού αντιπολεμικού κινήματος που θα στρέφει τα όπλα προς τους πραγματικούς εχθρούς: τους θεούς, τα κράτη και τους αφέντες όλου του ντουνιά.

Αν εμείς γνωρίζουμε τους πραγματικούς εχθρούς της κοινωνίας, απ' ό,τι φαίνεται και το ίδιο το κράτος καταλαβαίνει ποιοι πολεμάνε την νεοφιλελεύθερη λαίλαπα που το ίδιο προωθεί. Ο νέος Ποινικός Κώδικας, έρχεται να ποινικοποιήσει την οποιαδήποτε μορφή αντίστασης και να θέσει εκτός νόμου, τα άτομα και τις συλλογικότητες που αποτελούν το αγωνιζόμενο φάσμα, φιμώνοντας τις εναλλακτικές που προτάσσονται από τα κοινωνικά κινήματα. Φυσικά, θέλοντας να παρουσιαστεί ως μέτρο αντιμετώπισης της εγκληματικότητας, περιλαμβάνει μια ραγδαία αυστηροποίηση των ποινών, αυξάνοντας τις και μετατρέποντας πολλά πλημμελήματα σε κακουργήματα, προσβάλλοντας έτσι κάθε κομμάτι της κοινωνίας.

Στο 10ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ θα ασχοληθούμε ποικιλοτρόπως με τα παραπάνω ζητούμενα. Την Πέμπτη στις 27/6, δίνουμε ραντεβού στην Περιφέρεια Ηπείρου, στις 18:30, για να βγούμε στο δρόμο και να φωνάξουμε πως από την Ουκρανία μέχρι την Παλαιστίνη όσο υπάρχουν κράτη δεν θα υπάρχει ειρήνη και να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας προς τον παλαιστινιακό λαό. Την επόμενη μέρα, Παρασκευή 28/6, στις 19:00, στο θεατράκι Σκάλας, θα αναλύσουμε το πολεμικό ζήτημα στο σήμερα, ενώ το Σάββατο 29/6, στις 19:00, στο ίδιο μέρος, θα δούμε τις κοινωνικές προεκτάσεις του Νέου Ποινικού Κώδικα που αποτελούν απειλή για την ελευθερία όλων μας.

Καλούμε όλη την γιαννιώτικη κοινωνία, να πλαισιώσει το 10ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ. Η διεκδίκηση του δημόσιου χώρου αποτελεί για μας, έναν σημαντικό τρόπο να ανταλλάξουμε ιδέες και απόψεις και να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας απέναντι στη βαρβαρότητα που βιώνουμε καθημερινά. Δεν υποσχόμαστε, δεν αναθέτουμε. Φτιάχνουμε σήμερα στιγμές από το κοινό μας μέλλον.

Αναλυτικό πρόγραμμα φεστιβάλ:

Πέμπτη 27 Ιουνίου:

18:30 – Περιφέρεια Ηπείρου: Πορεία για την Παλαιστίνη

Παρασκευή 28 Ιουνίου:

19:00: Εκδήλωση – Συζήτηση “Οι κοινωνίες μπροστά στον πόλεμο: Γεωπολιτικά παιχνίδια και αποικιοκρατία στο σήμερα”

θα μιλήσει: **Δημήτρης Σταματόπουλος** – Καθηγητής Ιστορίας στο ΠΑΜΑΚ

Παρεμβαίνει: **Στάθης Παπασταθόπουλος**

23:00: Πάρτι

–

Σάββατο 29 Ιουνίου:

19:00: Εκδήλωση – Συζήτηση “Οι κοινωνικές προεκτάσεις του Νέου Ποινικού Κώδικα: Απειλή για την ελευθερία όλων μας”

θα μιλήσει: **Θανάσης Καμπαγιάννης** – Δικηγόρος

θα ακολουθήσει Live με: **Elephant/Lost Bodies/Carètte**

–

Κυριακή 30 Ιουνίου:

22:00: Live : **Makari Trio/La Baf**

**Το φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί στο θεατράκι Σκάλας. Σε περίπτωση βροχής, θα μεταφερθούμε στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Αραβαντινού 6, εντός στοάς Σκόρδου, είσοδος και από Τσιριγώτη 14).*

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ιούνιος 2024

Να μην συνεχίσουμε έτσι απλά τη ζωή μας. Να μην συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα

Ένας χρόνος συμπληρώνεται από το πολύνεκρο ναυάγιο στην Πύλο, ένα ακόμα από τα διαρκή εγκλήματα στη θάλασσα που αφορούν συμφωνίες τής ΕΕ για τις νέες μεταναστευτικές ροές. Εκατόμβες προσφύγων και μεταναστών ως αποτέλεσμα των εγκληματικών πολιτικών που έχει υιοθετήσει και το ελληνικό κράτος, με άγρια

καταστολή, κλειστά σύνορα, pushbacks.

Η βάρκα με 700+ ανθρώπους ξεκίνησε από το Τομπρούκ της Λιβύης για την Ιταλία και βούλιαξε κοντά στην Πύλο, αν και το ελληνικό λιμενικό γνώριζε 15 ώρες νωρίτερα για το σαπιοκάραβο – Οι ελληνικές αρχές ειδοποιήθηκαν από το ιταλικό λιμενικό, τη Frontex και το Alarmphone.

Η μετακίνηση στις θάλασσες έχει μετατραπεί από Κοινό Αγαθό σε αποστολή θανάτου απέναντι στη μηδενική ανοχή που προτάσσει ο ηθικός πανικός, όπως αυτός έχει επενδυθεί σχολαστικά απέναντι στον ξένο, στον Άλλο. Το μαζικό έγκλημα της Πύλου είναι εδώ για να μας θυμίζει διαρκώς, λίγο καιρό μετά την κρατική δολοφονία στα Τέμπη, πώς ορίζονται οι ζωές μας από την ισχύ της κρατικής οντότητας.

Η συντριπτική δύναμη του εθνοκράτους συνεργάζεται αλλά και την ίδια στιγμή κατισχύει του καπιταλισμού, όσο κι αν ο τελευταίος λεηλατεί τις ζωές μας: Για τον καπιταλισμό δεν θα σκότωναν παρά ελάχιστοι, για το εθνοκράτος θα σκότωναν, θα επικροτούσαν ή θα αδιαφορούσαν επιδεικτικά για την θανατοπολιτική του ασύγκριτα περισσότεροι.

Το εθνοκράτος για τους “μέσα” αποτελεί καταφύγιο, αλλά για τους “έξω” μπορεί να γίνει φονική καταιγίδα. Αδιάκοπη. Το έθνος νομιμοποιεί τη θανατοπολιτική, το κράτος την παραλαμβάνει ως εν δυνάμει και την κάνει πράξη.

Επιπλέον, το κράτος για να συγκαλύψει την δολοφονική του στρατηγική απέναντι στους μετανάστες/ριες στοχοποίησε με ψευδές καταθέσεις και χωρίς στοιχεία 9 διασωθέντες ως διακινητές προφυλακίζοντάς τους.

Στις 21/05/2024 μετά από ένα χρόνο εγκλεισμού σε διάφορες φυλακές της χώρας το Τριμελές Εφετείο Αθηνών σε μια κατάμεστη αίθουσα του Κακουργιοδικείου το οποίο κλήθηκε να δικάσει τους «εννιά», με βάση τον μισό ποινικό κώδικα, το ακροατήριο, αλλά και οι εκτός ακροατηρίου, ζήτησαν την αθώωση των κατηγορουμένων. Το δικαστήριο δεν τους αθώωσε, αλλά τους

απάλλαξε, δηλώνοντας αναρμοδιότητα.

Σημαντικό είναι να τονίσουμε ότι μία μέρα αργότερα από τη κρατική-καπιταλιστική δολοφονία στις 15/6 χιλιάδες άτομα κατέβηκαν στους δρόμους της μητρόπολης για να φωνάξουν για ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της σύγχρονης ιστορίας . Μία πορεία που χτυπήθηκε άγρια από τους ένστολους δολοφόνους της ΕΛ.ΑΣ με αποτέλεσμα τραυματισμούς ατόμων και στη σύλληψη 19 συντρόφων/ισσών φορτώνοντας σε όλους και όλες ένα πολύ βαρύ κατηγορητήριο ώστε να τους εξαντλήσουν οικονομικά και να εκφοβίσουν το υπόλοιπο αλληλέγγυο κίνημα που διεκδικούσε να μαθευτεί η αλήθεια. Χρυσοπληρώνουν διακινητές ως υποψήφιοι θανατοποινίτες, δίνουν τάλαντο στις όχθες του Αχέροντα για να ανέβουν στη βάρκα χωρίς να ξέρουν πού και αν θα τους ξεβράσει η θάλασσα.

Γυμνές ζωές, ανάξιες για να βιωθούν, φονεύσιμες, σε καθεστώς εξαίρεσης από την πολιτισμένη Δύση. Από τα κράτη της πολιτισμένης Δύσης. Να μην συνεχίσουμε έτσι απλά τη ζωή μας. Να μην συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα. Νέος Μεσαίωνας, νέα καθήκοντα. Να τα αναλάβουμε. Γιατί είναι στη βάρδιά μας.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

**ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΞΕΙΣ
ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ /
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΣΤΙΣ 12ΜΜ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ**

ΗΠΕΙΡΟΥ

7 χρόνια τώρα, από το 2017 που τέθηκαν σε εφαρμογή οι συμβάσεις παραχώρησης του 2014, προκειμένου να πραγματοποιηθούν έρευνα κι εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ήπειρο αλλά και στο 1/3 περίπου της χώρας, η τοπική κοινωνία καλείται να βρίσκεται συνεχώς σε εγρήγορση απέναντι στις πετρελαϊκές εταιρείες και στους ντόπιους και εθνικούς «ευεργέτες» που ξεπουλάνε την περιοχή έναντι πινακίου φακής. Το ξεπούλημα της Ηπείρου αρχίζει να λαμβάνει επικίνδυνες διαστάσεις, αφού από τη μία μεριά το μόνο που έχει να επιδειχθεί σε επίπεδο παραγωγικής δραστηριότητας είναι μία άνευ προηγουμένου τουριστικοποίηση η οποία πάει πακέτο με την ολοένα αυξανόμενη ερημοποίηση της υπαίθρου και από την άλλη βρισκόμαστε ενώπιον ενός ενεργειακού σχεδιασμού που αντιμετωπίζει την γη ως εμπόρευμα προς αξιοποίηση ιδιωτικών συμφερόντων. Η γκαρσόνια της Ευρώπης δηλαδή, ή μπαταρία της Ευρώπης θα είμαστε και αυτό περιλαμβάνει και την Ήπειρο. Εξορύξεις, φράγματα σε κάθε ποτάμι, φωτοβολταϊκά σε κάθε πλαγιά και κάθε χωράφι, ανεμογεννήτριες στα βουνά, βιορευστά και τεράστιες απολήψεις νερού για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εταιρειών εμφιάλωσης, που αξιοποιούν τεράστιες ποσότητες νερού από τον υδροφόρο ορίζοντα της περιοχής, την ίδια στιγμή που γίνονται συστάσεις από τους τοπικούς μας άρχοντες να προσέχουμε την κατανάλωση νερού το καλοκαίρι, γιατί κινδυνεύουμε από λειψυδρία! Κι όλα αυτά ενώ το πρόβλημα της αιθαλομίχλης ήδη είναι τεράστιο τους χειμερινούς μήνες, η λίμνη βρίσκεται σε άθλια κατάσταση και γενικώς η ποιότητα ζωής πέφτει με ραγδαίους ρυθμούς.

Όσον αφορά τις εξορύξεις υδρογονανθράκων στην περιοχή μας, πέρυσι ανακοινώθηκε ότι θα ξεκινήσει άμεσα από την Energean oil ερευνητική γεώτρηση (λήψη δείγματος φυσικού αερίου) στην περιοχή γύρω απο τη Γιουργάνιστα του δήμου Ζίτσας, 16 χιλιόμετρα σε ευθεία γραμμή απ'την πόλη των Ιωαννίνων. Έναν χρόνο μετά, η εταιρεία παραμένει άφαντη και της ευχόμαστε να

πάει στα τσακίδια. Επειδή, όμως, δεν υπάρχει περίπτωση να πέσουμε στην παγίδα και να πιστέψουμε ότι αποσύρεται από την επένδυση χωρίς επίσημες και οριστικές ανακοινώσεις, βρισκόμαστε στις επάλξεις του αγώνα για να τους διώξουμε μία ώρα αρχύτερα.

Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση, όμως, να τονισθούν τα εξής : και αυτή τη φορά εταιρεία, δήμος Ζίτσας και περιφέρεια Ηπείρου προσπαθούν να κρατήσουν τις κινήσεις τους όσο το δυνατόν λιγότερο γνωστές στην τοπική κοινωνία. Ερχόμενοι-ες σε επαφή με τους κατοίκους της περιοχής, πληροφορηθήκαμε ότι δεν ξέρουν τι ακριβώς σχεδιάζεται να γίνει λίγο έξω από το χωριό τους. Δικαιολογημένο, ίσως, καθώς την προηγούμενη φορά που οι πετρελαϊκές (βλ. περίοδος 2017-2019) είχαν προσπαθήσει να εμφανισθούν στην ευρύτερη περιοχή, η αντίσταση του κόσμου δεν ήταν διόλου ανεπαίσθητη. Το πρωί οι εταιρείες έκαναν εργασίες προετοιμασίας και το βράδυ οι εργασίες καταστρέφονταν ή κόσμος από τα χωριά και την πόλη των Ιωαννίνων σταματούσαν τις εργασίες με τα σώματά τους. Δικαιολογημένο, επίσης, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που το γλύψιμο και οι υποσχέσεις των εταιρειών στην τοπική κοινωνία δεν απέδωσαν καρπούς.

Εμείς, απ' την πλευρά μας, γνωρίζουμε καλά τις αρπαχτές που στήνουν τοπικοί άρχοντες και μη, ώστε να ξεζουμίσουν τον τόπο μας. Ξέρουμε καλά τα ψέματα και τις υποσχέσεις τους όταν αναφέρονται στα οφέλη των εξορύξεων και όπως αντισταθήκαμε στα σχέδιά τους στο παρελθόν, συνεχίζουμε να το κάνουμε και σήμερα.

Από την πρώτη στιγμή που το ελληνικό κράτος έβαλε στην ατζέντα του το ζήτημα των εξορύξεων, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να παραχωρεί σχεδόν όλη την έκταση της χώρας στις πετρελαϊκές, έπρεπε να χτίσει ένα αφήγημα που να παρουσιάζει το ξεπούλημα της Ηπείρου ως «ευλογία» και κέρδος για την κοινωνία.

Το παραμύθι ξεκινάει με την ενεργειακή εξασφάλιση της περιοχής. Υποτίθεται ότι το φυσικό αέριο που θα εξαχθεί, θα αντικαταστήσει το συνεχώς πιο ακριβό εισαγόμενο αέριο, ενώ ταυτόχρονα, θα εξασφαλισθούν θέσεις εργασίας για τους ντόπιους. Εντωμεταξύ, προβλέπεται ξεκάθαρα στη σύμβαση ότι το

προϊόν που θα προκύψει, όταν και αν παραχθεί, θα ανήκει αποκλειστικά στην εταιρεία, η οποία μπορεί να το διαθέσει όπου και σε όποια τιμή θέλει. Επιπλέον, κρίνοντας και απ' τις προηγούμενες προσπάθειές τους να προσεγγίσουν την Ήπειρο για εξορύξεις, αυτού του τύπου οι εταιρείες έρχονται με δικό τους προσωπικό απ' το εξωτερικό. Αλλά, ακόμα και αλήθεια να ήταν όλα αυτά περί των θέσεων εργασίας και να επωφελούμασταν όντως οικονομικά από το έργο, η αντίληψη ότι η φύση και η γη μπορούν να καταστραφούν στο βωμό του κέρδους, μας βρίσκει πάντα αντίθετους. Σημειωτέον, ότι κανένας καλοθελητής της εταιρείας και των τοπικών αρχόντων δεν θα βγει να μας πει πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν από την εξόρυξη έμμεσα και σε βάθος χρόνου. Τι θα γίνει με τους αμπελώνες της Ζίτσας, την κτηνοτροφία, δασοκομία, μελισσοουργία της περιοχής, από τη στιγμή που θα ρυπανθεί το έδαφος; Πόση άλλη ερημοποίηση να αντέξει η φτωχότερη περιφέρεια της Ελλάδας για το κέρδος λίγων κι εκλεκτών;

Γιατί όσο και να εγγυώνται με κακοφτιαγμένες περιβαλλοντικές μελέτες και άλλα διαπιστευτήρια ότι το φυσικό τοπίο θα μείνει αναλλοίωτο, όπου έχουν τρυπήσει τα γεωτρύπανα αφήνουν πίσω τους καταστροφή και θάνατο. Συγκεκριμένα, είναι γνωστό ότι η επέμβαση σε μεγάλα βάθη αυξάνει την πιθανότητα σεισμικών δονήσεων, πόσω μάλλον σε μία τόσο σειсмоγενή περιοχή, όπως ο τόπος μας. Και τι να πει κανείς για τον πλούσιο υδροφόρο ορίζοντα της Ηπείρου που μπορεί ανά πάσα στιγμή να υποστεί σοβαρή ρύπανση (ο ποταμός Καλαμάς περνάει σε πολύ κοντινή απόσταση από το σημείο της εξόρυξης); Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη αν ξαφνικά η περιοχή της Ζίτσας μετατραπεί σε κρανίου τόπο; Τα ατυχήματα, είτε εργατικά, είτε στις εγκαταστάσεις και στα πεδία εξόρυξης, είναι συνηθισμένο φαινόμενο για τις πετρελαϊκές, οι οποίες πάντοτε την βγάζουν «καθαρή», κάτι που δεν θα ισχύει σε καμία περίπτωση και για τη Ζίτσα και την Ήπειρο ολόκληρη.

Τέλος, ο μύθος συνεχίζεται με το σημαντικότερο αφήγημα για την επιβίωση και αναπαραγωγή του ελληνικού κράτους, αυτό της γεωστρατηγικής αναβάθμισής του. Θέλουν να μας πείσουν ότι οι

εξορύξεις θα ενισχύσουν την γεωστρατηγική θέση της χώρας και θα την μετατρέψουν σε μία ισχυρή δύναμη στη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια. Βέβαια, κοιτάζοντας κανείς τι γίνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, όταν μια χώρα παράγει κι εξάγει υδρογονάνθρακες, είναι εύκολο να διαπιστώσει ότι το μόνο που της μένει στο τέλος είναι εντάσεις, διαμάχες και πόλεμος (π.χ. Βενεζουέλα, Λιβύη, Μέση Ανατολή). Η πρόσφατη εμπλοκή του ονόματος της Energean Oil & Gas στον πόλεμο του Ισραήλ κατά της Παλαιστίνης, αφού διαχειρίζεται πολλά από τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων κοντά σε διαφιλονικούμενες περιοχές, θα έπρεπε να ταρακουνήσει και τους πλέον ευκολόπιστους.

Είναι προφανές ότι το ζήτημα των εξορύξεων για να παρουσιαστεί ελκυστικό, θα πρέπει να πλαισιωθεί από ψέματα και μεγάλες ιδέες. Είναι προφανέστερο πως αν η περιοχή μας γίνει εξορυκτική ζώνη, θα καταστραφεί ανεπανόρθωτα. Όπως στο παρελθόν, έτσι και τώρα, η τοπική κοινωνία καλείται να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να αποτελέσει εμπόδιο στα πλάνα των εταιρειών, του δήμου και της περιφέρειας. Όσο αυτοί προσπαθούν να κινηθούν μακριά απ' τα φώτα της δημοσιότητας ή αφήνουν να εννοηθεί ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει η επένδυση, άλλο τόσο οφείλουμε και εμείς να είμαστε σε εγρήγορση για να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας, οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά και να καταστήσουμε σαφές ότι δεν θα τους αφήσουμε, γιατί απλούστατα κάθε ζήτημα τόσο μεγάλης σημασίας δεν μπορεί παρά να είναι ζήτημα κοινωνικό και οι κοινωνίες είναι οι μόνες αρμόδιες για να αποφασίσουν για το παρόν και το μέλλον τους.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Το βίντεο της Εκδήλωσης – συζήτησης για τις δολοφονίες στα Τέμπη που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου στον Ε.Κ.Χ Αλιμούρα (Ιωάννινα)

Σε μια προσπάθεια το ζήτημα αυτό να μην αποσιωπηθεί, δημοσιεύουμε ολόκληρη την βιντεοσκοπημένη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου για τη δολοφονία στα Τέμπη. Είχαμε την τιμή να μας μιλήσουν πολλοί από τους συγγενείς των θυμάτων, καθώς και ο δημοσιογράφος του Solomon Σταύρος Μαλιχούδης και η δικηγόρος της πολιτικής αγωγής Αντωνία Λεγάκη. Ήταν μια εκδήλωση που αφορούσε ένα ασύλληπτων διαστάσεων κρατικό έγκλημα, από τα μεγαλύτερα στη σύγχρονη ιστορία της χώρας, που συνοδεύεται από την πιο σκανδαλώδη προσπάθεια συγκάλυψης που έχουμε δει τις τελευταίες δεκαετίες και είχε φόρο τιμής δεκάδες αθώους νεκρούς και τραυματίες. Ο κόσμος που γέμισε την αίθουσα, που παρέμεινε επί ώρες, που κρεμόταν από τα χείλη των συγγενών, των οποίων τα λόγια ανακίνησαν κάτι πολύ βαθιά στην ψυχή μας, ελπίζουμε ότι είναι μια ακόμα ισχυρή ένδειξη ότι σαν κοινωνία δεν έχουμε καμία πρόθεση να ξεχάσουμε το έγκλημα στα Τέμπη και τους νεκρούς του. Ξέρουμε καλά – και συνειδητοποιήσαμε ακόμα περισσότερο – ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για αυτόν τον όλεθρο, για την ξεδιάντροπη προσπάθεια αποσιώπησης και η αλαζονική τους στάση μας εξοργίζει ακόμη περισσότερο.

Σας ευχαριστούμε όλους θερμά, κοινό και ομιλητές. Και πάνω από όλα, ευχαριστούμε τους συγγενείς των νεκρών για τη δύναμη τους να μιλήσουν για άλλη μια φορά, για την περηφάνεια και την αξιοπρέπειά τους και για την εμπιστοσύνη που έδειξαν στους

αγνώστους ανθρώπους που βρέθηκαν μπροστά τους εκείνη την ημέρα. Τα λόγια σας, μας άγγιξαν πολύ βαθιά, μας ανακίνησαν και μας άλλαξαν και ελπίζουμε να νιώσατε ότι σε όλη αυτή τη διαδρομή δεν θα είστε μόνοι.

Γιατί είναι υποχρέωση όλων μας να είμαστε εκεί σε κάθε βήμα αυτού του δρόμου, μια γροθιά μέχρι τη δικαίωση και τη διασφάλιση ότι τίποτα τέτοιο δεν πρόκειται ποτέ να ξανασυμβεί.

Για μια πλήρη ενημέρωση, για κάθε νέο στοιχείο που προκύπτει και για δράσεις που καλούν οι συγγενείς των νεκρών των Τεμπών, μπορείτε να ανατρέχετε εδώ: <https://tempi-egklima-2023.com/>

Χειρονομίας Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Συζήτηση για τις δολοφονίες στα Τέμπη : Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη – Χειρονομία Α.Κ (Ιωάννινα)

Θα μιλήσουν:

Θοδωρής Ελευθεριάδης – Γιος Μαρίας Εγούτ

Νίκος Πλακιάς – Πατέρας Χρύσας και Θώμης Πλακιά/θείος
Αναστασίας Πλακιά

Αθανασία Μπουρνάζη – Αδερφή του Παναγιώτη Μπουρνάζη/ κόρη του
Ευάγγελου Μπουρνάζη

Άννα Καρατζόγλου – Μητέρα Κέλλης Πορφυρίδου

Χρήστος Βλάχος – Πατέρας Βάιου Βλάχου

Βάσω Γκέκα – Σύζυγος Παναγιώτη Χατζηχαλαράμπος

Αντωνία Λεγάκη – Δικηγόρος πολιτικής αγωγής

Σταύρος Μαλιχούδης – Δημοσιογράφος “Solomon”

Σάββατο 11 Μάϊου – 6μ.μ. // Άλσος, Ιωάννινα

Σε περίπτωση βροχής η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Αραβαντινού 6, εντός στοάς, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)

Η ΧΑΡΤΑ/ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Το Ataxia School ήρθε για να αποτελέσει μια απτή πρόταση αυτοθέσμησης, έναν προεικονισμό της παιδείας που θέλουμε. Το ερώτημα αν αυτό μπορεί να γίνει στα πλαίσια της κρατικής εκπαίδευσης ή της αμιγούς ιδιωτικής θα προσπαθήσουμε να το απαντήσουμε ορίζοντας τις στοχεύσεις ενός δημοκρατικού σχολείου τόσο παιδαγωγικά, όσο και κοινωνικά. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτού που ορίζουμε ως δημοκρατικό σχολείο;

1ον Τα Δημοκρατικά σχολεία έχουν στόχο να προσφέρουν σε παιδιά και δασκάλους τη δυνατότητα να εφαρμόζουν ισότιμα τις αρχές της αυτορρύθμισης και της δημοκρατίας στην καθημερινότητά τους.

2ον Στα Δημοκρατικά σχολεία η παιδική ηλικία γίνεται κατανοητή ως αυτόνομη φάση της ανθρώπινης ζωής με δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό, στη χαρά, στην ικανοποίηση, αλλά και στην ευθύνη, τηρουμένων των αναλογιών και όχι απλώς και μόνο ως φάση προετοιμασίας για τη ζωή του ενηλίκου.

3ον Τα Δημοκρατικά σχολεία προσφέρουν ένα περιβάλλον στο οποίο τα παιδιά να μπορούν να ικανοποιούν την ανάγκη τους για ελευθερία κίνησης, αυθορμητισμό, διάλογο καθώς και συμμετοχής στις αποφάσεις που αφορούν τους κανόνες τους, άρα και στην κατά βούληση κατανομή του χρόνου τους.

4ον Τα Δημοκρατικά σχολεία παραιτούνται από τη χρήση μεθόδων εξαναγκασμού και επιφανειακού συμπεριφορισμού για την πειθάρχηση των παιδιών. Οι διενέξεις που δημιουργούνται μεταξύ παιδιών, αλλά και ενηλίκων επιλύονται από το ανώτερο όργανο συνδιαχείρισης του σχολείου τη Συνέλευση, η οποία είναι επιφορτισμένη με το καθήκον της αδιάκοπης θέσμησης, ως ένα

ρευστό γίνεσθαι υπό συνεχή αναδιαμόρφωση, με κύριο συστατικό την αμφισβήτηση και τον αναστοχασμό.

5ον Το περιεχόμενο της μάθησης προκύπτει και αναδύεται από τις εμπειρίες των παιδιών και προσδιορίζεται από κοινού με τους δασκάλους. Λαμβάνοντας πάντοτε υπόψιν το γεγονός ότι η μάθηση είναι μια αμφίδρομη και πολυδιάστατη διαδικασία, ακολουθείται ο προσωπικός ρυθμός και αναδεικνύεται η μαθησιακή διαφορά. Με όχημα το παιχνίδι και την ουσιαστική γνώση των ιδιαιτεροτήτων του κάθε παιδιού ξεχωριστά παρέχεται και η εξατομικευμένη φροντίδα του, -μαθησιακή και μη-.

6ον Τα Δημοκρατικά σχολεία ενθαρρύνουν τον διαφορετικό τρόπο σκέψης και πρόσληψης της γνώσης. Η ριζοσπαστική φαντασία εξάλλου του είδους μας αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την προσπέραση των αδικιών αυτού του κόσμου.

7ον Τα Δημοκρατικά σχολεία είναι αυτοοργανωμένα και λειτουργούν με βάση τις αρχές της άμεσης Δημοκρατίας και της αυτοδιαχείρισης. Η Δημοκρατία κατ' αυτόν τον τρόπο δεν αντιμετωπίζεται ως μια αφηρημένη έννοια ή ως ανάθεση, αλλά ως άμεση βιωματική εμπειρία της συνεχούς δημιουργίας του καινούριου απ' τον καθένα/μία στο παρόν.

8ον Τα μαθήματα στα Δημοκρατικά σχολεία υφίστανται υπό τη μορφή δυνατοτήτων. Αυτό σημαίνει ότι οι μαθητές/τριες έχουν τη δυνατότητα τόσο ελεύθερης, όσο και δεσμευτικής επιλογής σε μαθήματα τα οποία παρακολουθούν αφού έχουν κατανοήσει τη χρησιμότητά τους.

9ον Στα Δημοκρατικά σχολεία δίνεται ίση προτεραιότητα στην κοινωνική και γνωστική μάθηση.

10ον Τα Δημοκρατικά σχολεία, ειδικά αυτά του Βουνού που στήνονται στην επαρχία πρέπει να είναι μικρά και εποπτεύσιμα, ώστε να λειτουργούν όλα τα παραπάνω.

11ον Από τη «διδασκτική» που χρησιμοποιούν ως αυτονόητο όρο τα κρατικά σχολεία μεταφερόμαστε στη “μαθητική- bottom up” προσέγγιση και από τον «παιδαγωγό» στον «παιδαρωγό». Ο παιδαρωγός εκμαιεύει τη γνώση διατυπώνοντας ερωτήματα που προωθούν την σκέψη και την κριτική ικανότητα και βρίσκεται κοντά στη σωκρατική αντίληψη του “ταπεινού δασκάλου”, ο οποίος γνωρίζει το ό,τι δεν μπορεί να γνωρίζει και ως τέτοιος μετέρχεται στη μαθησιακή διαδικασία, ως συμμαθητής δηλαδή μιας αέναης μαθησιακής ροής.

12ον Στα Δημοκρατικά σχολεία απουσιάζουν οι βαθμοί και οποιαδήποτε έλεγχος απόδοσης στη βάση θετικιστικών μοντέλων.

Αντί αυτών προκρίνεται η αξιολόγηση της επίδοσης στη βάση ποιοτικών, περιγραφικών αναφορών τόσο σε σχέση με το μαθησιακό στάδιο του κάθε μαθητή/τριας γενικά, όσο και ειδικά για το κάθε μεμονωμένο μάθημα.

Ας σκεφτούμε λοιπόν σοβαρά και δυνατά. Συμφέρει το Κράτος ή τις αγορές να υπάρξουν τέτοιου είδους σχολεία; Αν απάντηση σε αυτήν την ερώτηση βγαίνει αβίαστα, καλούμαστε ως δημιουργικό πλήθος να παράξουμε και να πράξουμε. Τιμώντας και αναγνωρίζοντας ως πολύτιμες και αναγκαίες παράλληλα τις προσπάθειες εμπνευσμένων δασκάλων στα ασφυκτικά πλαίσια εργασίας τόσο στον κρατικό, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, να προχωρήσουμε λίγο παραπέρα για το δημόσιο σχολείο που ονειρευόμαστε.

Από την πλευρά μας, αυτήν την απάντηση προσπαθούμε να δώσουμε και σας απευθυνόμαστε όχι ως αυθεντίες, αλλά ως άνθρωποι με το βάρος των λαθών και των αντιφάσεων που φέρει η πράξης τους. Όμως προσπαθούμε και όσο αντέξουμε θα προσπαθούμε και σας ρωτάμε: αξίζει να διεκδικήσουμε μια τέτοια παιδεία;

Ataxia School

Για τη Ζωή, τη Γη, τον Πολιτισμό

3 Ημέρες υπεράσπισης των βουνών (17-18-19 Μάϊου στο καταφύγιο Αγράφων) – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Ληλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Ληλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την

εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω.

Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης, όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες, η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου, αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφή, χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική, τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό, με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της Ηπείρου και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων; Ληλασία και κερδοσκοπία είναι η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού.

Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ' εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ' όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού

σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στον λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

▪ **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ**

▪ **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**

▪ **ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ/ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ**

**Για πληροφορίες σχετικά με τη μετάβαση και τη διαμονή στο Ορειβατικό Καταφύγιο Αγράφων μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη σελίδα.*

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση – ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΡΗΝΗ

REE GAZA

Όσο και να προσπαθούν να καλύψουν το αποτύπωμα της σφαγής, πάντοτε θα υπάρχουν άνθρωποι να προσπαθούν να αναδείξουν την αλήθεια. Κουβαλούν και περιφέρουν την ολυμπιακή φλόγα ως σύμβολο θριάμβου των εθνών και των κρατών και όχι φυσικά ως σύμβολο ειρήνης κι εκεχειρίας. Αποσυμβολοποιούν την κοινωνική πραγματικότητα, επιμένοντας σε κοσμικές φιοριτούρες.

Από την Ολυμπιάδα του 1936 στη ναζιστική Γερμανία, στη σφαγή του Τλατελόλκο στο Μεξικό του 1968, μέχρι και σήμερα που η Παλαιστίνη βρίσκεται ενώπιον του αφανισμού, τα κράτη δολοφονούν.

Επιλέξαμε να μην σιωπήσουμε, να αφήσουμε ένα συμβολικό αποτύπωμα για τη σφαγή στη Γάζα, ώστε να μην κάνουν τουλάχιστον ότι δεν γνωρίζουν. Ο μηχανισμός απόκρυψης κι εξωραϊσμού κινήθηκε εγκαίρως, αλλά η ιστορία γράφει και δεν ξεγράφει ποιοι στέκονται στην πλευρά των ισχυρών και των φονιάδων.

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΡΗΝΗ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση**

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο: Μιλитарισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Πέμπτη 25.04 στις 19:00 στο Respiro di Libertà Social Space for Freedom

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:

Μιλитарισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Μαζί μας θα είναι: συντρόφισσα/αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ (μέλος της οργάνωσης "New Profile", υποκλάδι του War Resisters International)

Αντιρρησίες συνείδησης από τον ελλαδικό χώρο. Βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι ισορροπίες ανάμεσα σε κράτη και τα συμφέροντα της κάθε οικονομίας αλλάζουν από μέρα σε μέρα, οι πολεμικές συγκρούσεις γίνονται όλο και περισσότερες, ενώ παράλληλα τα ποσοστά της Ακροδεξιάς ανεβαίνουν παγκοσμίως. Τα κράτη ανά τον κόσμο ωθούνται σε εσωστρέφεια, προτάσσουν την εθνική τους ταυτότητα και κυριαρχία και κλείνουν τα σύνορά τους, εξοπλίζοντας υπερβολικά τις κατασταλτικές τους δομές. Η Μέση Ανατολή χαρακτηρίζεται από διεθνή μέσα ως "ένα καζάνι που βράζει συνεχώς" με χιλιάδες νεκρούς/ές αμάχους από τη μία πλευρά, της Παλαιστίνης, ενώ στην Ουκρανία ο πόλεμος με τη Ρωσία αποτελεί ήδη πραγματικότητα για πάνω από δύο έτη.

Ο πόλεμος εμφανίζεται υπέρμετρα και καθημερινά στα μέσα ενημέρωσης και προβάλλεται ως η πλέον κατάλληλη λύση για την διαχείριση εθνικών και κρατικών ζητημάτων. Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται κοινωνικά ως αναγκαίος, ενώ νομιμοποιείται η θανατοπολιτική και η βαρβαρότητα του κράτους απέναντι σε αυτό που το ίδιο έχει ορίσει ως εχθρό. Η νομιμοποίησή του στην κοινή γνώμη αποτελεί βασικό κλειδί για την συνέχισή του, καθώς

τα κατώτερα κυρίως κοινωνικά στρώματα είναι αυτά που χρειάζεται να τροφοδοτήσουν την πολεμική μηχανή, στο όνομα της εθνικής-εδαφικής κυριαρχίας ή αλλιώς της εθνικής ενότητας. Η δημιουργία και η ενίσχυση του μιλιταρισμού για την αντιμετώπιση του “εχθρού” γίνεται τόσο μεθοδικά, όπου η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών φαίνεται να αποτελεί μονόδρομο για την εκάστοτε εξουσία.

Όσον αφορά την γεωγραφία της Ελλάδας, ιδιαίτερα μετά την πανδημία του covid 19, η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση σε διάφορους τομείς της ζωής είναι παραπάνω από φανερό, με την καταστολή να γίνεται όλο και πιο συχνή, όλο και πιο έντονη, όλο και πιο βαριά οπλισμένα. Βλέπουμε την αστυνομία και τον στρατό να ανανεώνονται διαρκώς τόσο σε δυναμικό όσο και σε εξοπλισμό, δαπανώντας σε αυτά τεράστια ποσά, κι αποτυπώνοντας με ξεκάθαρο τρόπο

τις προτεραιότητες του Κράτους. Την ΕΛ.ΑΣ. πιο συγκεκριμένα να στρατιωτικοποιείται και να εδραιώνεται η παρουσία της για την διαχείριση κάθε κρίσης κυβερνησιμότητας και “έκτακτη συνθήκη” όσον αφορά το κράτος και το κεφάλαιο.

Υπάρχουν όμως αυτοί κι αυτές που αντιτάσσονται στη ρητορική μίσους που διαπερνά τα καθεστώτα και τα κράτη παγκοσμίως, αυτοί κι αυτές που δεν υπόκεινται στην λογική του έθνους-κράτους περί ασφάλειας και προστασίας των εθνικών συνόρων, προβάλλοντας αντίσταση στον πολεμοχαρή παραλογισμό των ημερών μας.

Με την εκδήλωση αυτή επιθυμούμε να δώσουμε χώρο σε ανθρώπους που αγωνίζονται από τα κάτω και με κάθε τρόπο ενάντια στην εδραίωση του μιλιταρισμού και κατ’ επέκταση του εθνικισμού που οδηγεί στον πόλεμο ως αναγκαίο μέσο καταπολέμησης κάποιου φανταστικού εχθρού, τόσο στο Ισραήλ όσο και στον ελλαδικό χώρο. Πιο συγκεκριμένα, στη κουβέντα θα συμμετέχει μία συντρόφισσα/ αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ, μέλος της οργάνωσης New Profile (υποκλάδι του War Resisters International στο Ισραήλ), καθώς και αντιρρησίες συνείδησης και αρνητές στράτευσης από τον ελλαδικό χώρο.

Σκοπός μας είναι αφενός να ξετυλίξουμε το κουβάρι του αντιμιλιταρισμού σε διεθνές επίπεδο, και αφετέρου να αναδείξουμε τον ρόλο των κινημάτων από τα κάτω και της κοινωνικής αντίστασης, λαμβάνοντας ως δεδομένο πως είναι από τους μόνους τρόπους για να νιώσει ο μηχανισμός κ η ρητορική του Κράτους τριγμούς. Ιδιαίτερα μέσα σε μία συνθήκη πολέμου,

όπου μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ές στην Παλαιστίνη και με κάθε διαφορετική άποψη εντός του έθνους-κράτους να εξαλείφεται σε όσα επιτάσσει η εθνική ενότητα και η πολεμική μηχανή. Αυτές τις φωνές θέλουμε να αναδείξουμε και να ανοίξουμε έναν διάλογο μαζί τους.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης